

Conferința lui Gheron Sava Lavriotul la Volos 4 iulie 21

Partea a 4-a

Ultima parte a răspunsurilor la întrebări

Când va vedea ce a făcut și se va pocăi înțelegându-și greșeala și păcatul, nimeni nu-l va mai putea opri de la pocăință, de la părerea de rău.

Aceasta nu este încă pecetea lui Antihrist, am spus care sunt multe motive pentru care se întâmplă acestea și fiind atât de multe motivele ele duc la asfixiere, la sinuciderea omului. Însă atunci când acesta va înțelege ce face și va cere ajutor de la Dumnezeu, acesta îl va ierta. Există vreun păcat pe care Dumnezeu să nu- ierte? Numai nepocăința!

Acum, dacă ai făcut vaccinul și...poate aceasta a îngăduit Domnul acelor care mai apoi se vor pocăi profund și vor înțelege cu adevărat că au făcut o mare greșală, Dumnezeu va interveni ca mai apoi să îl salveze. Cum pot și eu ce-i va face Domnul? Însă cea mai importantă este pocăința! De aceea și vorbim despre aceste lucruri.

Și când spunem că suntem împotriva vaccinului nu-i judecăm și nici nu-i condamnăm pe cei care l-au făcut, ci doar vaccinul în sine și toată elita masonică ce împlinește acestea. Altfel am fi fost crunți, am fi judecat și v-am fi spus să plecați de aici căci nu vă vrem! Dar nu este așa! Ce bine ar fi fost să înțeleagă toată lumea și nimeni să nu facă vaccinul!

Atenție, gândiți-vă ce s-ar fi întâmplat ca nimeni să nu facă vaccinul? Nimic! Absolut nimic din toate relele care s-au întâmplat până acum. Deci, depinde de voi, toți!

Însă îmi veți spune: Părinte Savva, pot eu singur convinge pe toată lumea?

Dacă fiecare om gândește și hotărăște pentru sine, atunci văzându-și de ale lui fiecare îi ajută pe toți ceilalți și nu va trebui să facă nimic altceva deoarece cu toții vom merge în direcția corectă, într-acolo unde ar trebui să ajungem.

Însă, dacă încercăm să intervenim asupra celorlalți și nu ne vedem de hotărârile noastre, atunci da, nu vom reuși nimic.

Așa cum am început această convorbire a noastră, așa o vom și termina. Am spus că aceasta nu este o predică, ci o convorbire duhovnicească între noi.

Concluzii

Fiecare om în parte trebuie să aibă o legătură strânsă cu Hristos! Să fie în permanentă legătură cu El prin rugăciune și să se gândească mereu că vom da răspuns în fața lui Hristos.

Foarte important: când Îl avem pe Hristos înlăuntrul nostru, nu ne mai este teamă de nimic! Și atunci când vor veni să ne pună pistolul la tâmplă vom spune: Binecuvântat să fie ceasul în care vom merge lângă Hristos, Domnul!

Însă ce se întâmplă ?

De ce întreabă oamenii:

-Ce să facem ?

- Să facem vaccinul?

-Să luăm cardul, să luăm pecetea?

De ce întrebi? Ce scrie în Apocalipsă?

Nu cumva încerci să afli un răspuns care să îți convină, o rezolvare care să îți ușureze viața?

De fapt, așa suntem noi, creștinii de azi: nu ne interesează cum să murim pentru Hristos! Ne interesează cum să facem să trăim mai bine.

Dacă am fi avut o viață duhovnicească cu adevărat nu ar fi fost nevoie de aceste analize, discuții.

Deci ceea ce ne trebuie este să Îl iubim pe Hristos așa cum zice Domnul, din tot sufletul și pe aproapele nostru de asemenea. Să avem viață duhovnicească și să nu ne temem de nimic!

Ce spune Sfântul Cosma Etolianul? *Sufletul și Hristos – doar acestea două, să te intereseze!*

Nu vom pleca din această lume?!

Vă voi spune o întâmplare.

Era un om în Creta și avea un grup de prieteni. Prietenii îi propun să meargă în Sfântul Munte.

El le spune: cum să merg?

Ei îi spun: stăm doar trei zile să luăm binecuvântare.

Dar el spune că nu merge.

Prietenii îl întreabă de ce.

-Păi, cine îmi va îngriji copiii în cele trei zile cât voi lipsi?

În ziua în care prietenii lui au plecat în Sfântul Munte el și-a rupt foarte urât piciorul după care a intrat în spital și a stat trei luni în ghips.

După trei zile, revenind din Sfântul Munte, prietenii s-au dus la spital să îi viziteze.

Și l-au întrebat: acum cine are grijă de copiii tăi?

Ați înțeles?

Cu alte cuvinte, noi ne considerăm importanți, că putem face ceva important, când de fapt pe toate le face Hristos Domnul.

Dacă Domnul nu trimite ploaie, oricât ar semăna omul, nu se face nimic!

În concluzie:să ne unim(lipim) cu Hristos prin toate cele ce mărturisesc și ne învață Sfinții Părinți și să nu ne fie frică de nimic!

